

Dosarul nr.3ra-1358/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – L. Brînza

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în pricina civilă la acțiunea Inei Bocan împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației lunare pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani, de la locul de muncă al soțului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

Bocan Ina prin intermediul avocatului Flotea Vasile la data de 06 martie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului Bocan Anastasia pînă la vârsta de 3 ani, de la locul de muncă al soțului (f.d. 3-6).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că este soția lui Bocan Ion, care activează în cadrul Inspectoratului General al Poliției și că aceasta se află la întreținerea soțului. La data de 23 martie 2014 s-a născut copilul Bocan Anastasia, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI 1945692.

La data de 01 iulie 2014 s-a adresat către Inspectoratul de Poliție Nisporeni și Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat achitarea concediului de maternitate și stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani.

Prin răspunsul nr. 7330 din 12 decembrie 2014 Inspectoratul de Poliție Nisporeni i-a comunicat, că cererea a fost satisfăcută parțial, fiind achitată doar indemnizația pentru concediul de maternitate.

La data de 12 ianuarie 2015 s-a adresat către Inspectoratul General al Poliției cu o cerere, prin care a contestat refuzul inspectoratului de Poliție Nisporeni de a-i stabili, calcula și achita indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani. Prin răspunsul nr. 34/5-B5/15 din 06 februarie 2015 Inspectoratul General al Poliției a refuzat în satisfacerea pretențiilor, comunicându-i că aceasta nu beneficiază de dreptul la indemnizația lunară pentru creșterea copilului de la locul de muncă al soțului.

În opinia reclamantei aceasta beneficiază de dreptul la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, întrucât aceasta la momentul nașterii copilului Anastasia Bocan nu era angajată în câmpul muncii, aflându-se la întreținerea soțului Bocan Ion.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 19 mai 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să-i stabilească, calculeze și să-i achite Inei Bocan indemnizația lunară de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani de la locul de muncă al soțului Bocan Ion, în legătură cu nașterea fiicei Bocan Anastasia la data de 23 martie 2014 (f.d. 27).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 06 iunie 2015 Inspectoratul General al Poliției a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 37).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 06 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din data de 19 mai 2015 (f.d. 67).

În motivarea soluției sale instanța de apel a constatat, că pretențiile Inei Bocan față de Inspectoratul General al Poliției sunt întemeiate, ori Ion Bocan activează în calitate de căpitan de poliție în cadrul secției poliției criminale a Comisariatului de Poliție raionul Nisporeni. Ina Bocan, conform actului eliberat de către Primăria s. Iurcenii, nu este angajată în câmpul muncii, iar potrivit legii, polițiștii sunt asigurați în sistemul public obligatoriu de la bugetul de stat, cât și soțiile aflate la întreținerea acestora, beneficiază de indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, de la locul de muncă al soțului, din bugetul de stat.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 19 iulie 2016 Inspectoratul General al Poliției a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 79-83).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de fond și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material. Astfel, instanțele au elucidat și apreciat numai argumentele expuse de Ina Bocan, însă nu au luat în considerație argumentele invocate de către recurent.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 aprilie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 19 iulie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 19 iulie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, în pricina civilă la acțiunea Inei Bocan împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani de la locul de muncă al soțului.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas